

- 2) Alineatul (1) al articolului 3 din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că clauzele care prevăd plăți în rate fixe deduse mai întâi din dobânzi și care prevăd prelungirea duratei [contractului] și majorarea ratelor pentru plata soldului împrumutului, sold care poate crește în mod semnificativ în urma variațiilor cursului de schimb, creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților la contract, în special prin faptul că expun consumatorul unui risc disproporționat de schimb valutar?
- 3) Articolul 4 din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că impune ca aprecierea caracterului clar și inteligibil al clauzelor unui contract de împrumut exprimat în monedă străină și rambursabil în monedă națională să se facă prin referire, în momentul încheierii contractului, la contextul economic previzibil, în speță consecințele dificultăților economice din anii 2007-2009 asupra variațiilor cursurilor de schimb, ținând seama de competența și de cunoștințele creditorului profesionist și de buna sa credință?
- 4) Articolul 4 din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că impune ca aprecierea caracterului clar și inteligibil al clauzelor unui contract de împrumut exprimat în monedă străină și rambursabil în monedă națională să se facă verificându-se dacă acel creditor, care dispune de competența și de cunoștințele unui profesionist, a comunicat consumatorului informații, în special cifre, exclusiv obiective și abstracte care nu țin seama de contextul economic care poate avea efecte asupra variațiilor cursului de schimb?

---

(<sup>1</sup>) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

---

**Recurs introdus la 21 august 2019 de Alfamicro - Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda.  
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 28 iunie 2019 în cauza T-64/18, Alfamicro/Comisia**

**(Cauza C-623/19 P)**

(2019/C 348/14)

*Limba de procedură: portugheza*

## **Părțile**

*Recurentă:* Alfamicro - Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. (reprezentanți: G. Gentil Anastácio și D. Pirra Xarepe, avocați, și M. Stock da Cunha, avocată stagiară)

*Cealaltă parte din procedură:* Comisia Europeană

## **Concluziile recurente**

- anularea Hotărârii Tribunalului pronunțate în cauza T-64/18 (<sup>1</sup>);
- anularea Deciziei C(2017) 8839 final a Comisiei din 13 decembrie 2017;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

## **Motivele și principalele argumente**

Recurenta susține că faptul generator al unei creanțe contractuale este însuși contractul. În consecință, în cazul în care Comisia a avut ocazia să își formuleze pretențiile în acțiunea declaratorie, dar nu a făcut nimic în această privință, nu poate, ca urmare a pronunțării hotărârii, să emită titluri executorii cu privire la sume aferente creditului de trezorerie.

Comisia a săvârșit un abuz de putere.

În hotărârea declarativă (T-831/14) (<sup>2</sup>), Tribunalul a statuat cu privire la creanța Comisiei rezultată din convenția de subvenționare și nu, astfel cum susține actualmente în mod eronat Tribunalul, cu privire la costurile neeligibile referitoare la perioada acoperită de audit.

Dispozitivul hotărârii pronunțate cu privire la acțiunea declaratorie (T-831/14) nu menționează nicio limitare, nici cu privire la credit, nici în ceea ce privește perioada, nici cu privire la costuri.

Unei singure obligații – creditul acordat în conformitate cu convenția de subvenționare – îi corespunde un singur titlu executoriu.

Nu are niciun sens ca Tribunalul să stabilească în mod definitiv o creanță, iar ulterior creditorul să susțină că, în cele din urmă, nu au fost calculate toate sumele.

Recurenta susține că, din momentul în care este introdusă o acțiune declaratorie privind stabilirea creanței contractuale a Uniunii, Comisiei îi este interzis să emită titluri executorii fără a lua drept referință hotărârea Tribunalului.

În cazul în care acțiunea declaratorie are ca obiect creanța contractuală pe care o are Comisia față de debitor, competența Tribunalului de a stabili creanța exclude orice prerogativă a Comisiei de a emite titluri care să se suprapună cu hotărârea.

---

<sup>(1)</sup> EU:T:2019:453

<sup>(2)</sup> A se vedea cauza C-14/18 P.

---

**Recurs introdus la 27 august 2019 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 18 iunie 2019 în cauza T-624/15, European Food și alții/Comisia**

**(Cauza C-638/19 P)**

(2019/C 348/15)

*Limba de procedură: engleza*

## **Părțile**

*Recurentă:* Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche, agent, P.-J. Loewenthal, agent)

*Celelalte părți din procedură:* European Food SA, Starmill SRL, Multipack SRL, Scandic Distilleries SA, Ioan Micula, Viorel Micula, European Drinks SA, Rien Drinks SA, Transilvania General Import-Export SRL, West Leasing International SRL, Regatul Spaniei și Ungaria

## **Concluziile recurente**

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 18 iunie 2019 în cauzele conexe T-624/15, T-694/15 și T-704/15, European Food și alții/Comisia <sup>(1)</sup>;
- respingerea primului aspect al primului motiv și a primului aspect al celui de-al doilea motiv invocate în cauza T-704/15;
- respingerea primului și a celui de-al doilea aspect ale celui de al doilea motiv invocat în cauzele T-624/15 și T-694/15;
- trimiterea cauzelor conexe T-624/15, T-694/15 și T-704/15 spre rejudecare la Tribunal pentru examinarea motivelor cu privire la care acesta nu s-a pronunțat; și
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată aferente procedurilor în primă instanță și în recurs.

## **Motivele și principalele argumente**

Prin intermediul primului motiv, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept care constă în interpretarea și aplicarea eronată a articolului 108 TFUE și/sau a capitolului 2 din anexa V la Actul de aderare a României <sup>(2)</sup>, precum și o eroare în calificarea faptelor, atunci când a concluzionat că Comisia nu era competentă să adopte decizia atacată <sup>(3)</sup>.